

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

De COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensleden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Leven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau des COURANT.

MAANDAG. 28 JANUARIJ.

AMSTERDAM, 26 Januarij.

Men schrijft ons uit Noord-Brabant:

Ik lees in het hoofdartikel van het Handelsblad van Heden Woensdag 23 Januarij:

„In hunne (der Katholijken) billijke klagt, over het gering getal schoolopzieners van hunne godsdienst, werd voorzien door GEESTELIJKEN, als zoodanig, tot supernumeraire leden der Schoolcommissien te maken.”

Die vermelding is eene dwaling, en in eene zoo belangrijke historiek als die, het openbaar onderwijs hier te land betreffende, behoort elke dwaling gewraakt te worden. Het tegendeel is waar. Niet één R. K. geestelijke, veel minder werden R. K. geestelijken als zoodanig tot school-opzieners aangesteld, of als supernumeraire leden aan de school-commissien toegevoegd. Toen in 1845 een bekwaam R. K. geestelijke door een hooggeplaatst persoon tot school-opziener in de provincie Zuid-Holland werd aanbevolen, — niet als zoodanig, noch zelfs om tegenwigt te maken, maar bloot om zijne bijzondere geschiktheid, waardoor hij zeer zeker voor niemand in het distrikt onderdeed, — luidde het antwoord der Regering: „Dat men er bezwaar in zag aan de aanbeveling gevolg te geven, wijl men besloten had geestelijke personen buiten de leiding van het openbaar onderwijs te houden.” Dit belette intusschen niet dat op dat oogenblik juist in Zuid-Holland de Provinciale Commissie schier uitsluitend uit Predikanten bestond; — en dit in 't voorbijgaan. Het is waar: in Noord-Brabant had een enkel R. K. geestelijke zitting in de Provinciale Commissie, doch zijne benoeming dagteekende van de regering van Willem I, lang vóór 1840: — men had begrepen dat in een bijna geheel katholijk gewest, waar echter ook predikanten als schoolopzieners aangesteld waren, toch minstens een enkel R. K. geestelijke, al ware het dan alleen *pour la forme* of fatsoenshalve, tot de Provinciale commissie moest worden toegelaten. Doch, nog eens: die benoeming had vele jaren vóór het nemen van het besluit van 2 Januarij 1842 plaats gehad, en het Handelsblad vergist zich wanneer het die als eene vrucht van evengemeld besluit beschouwt.

In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika wordt eene groote gebeurtenis voorbereid. De regering, van de medewerking der volksvertegenwoordiging verzekerd, wil eene verandering voorstellen in het tarief der inkomende regten, met het doel eener krachtadige bescherming. Deze terugtred is van des te grooter beteekenis omdat het Amerikaansche tarief over het algemeen minder vrijzinnig is dan het onze. De terugwerking tegen de Engelsche theorieën heeft in Amerika veel veld gewonnen. Met uitzondering van eenige zuidelijke Staten, die vreezen dat Europa represailles zal nemen ten nadeele van hun handel in ruwe katoen, schijnen de meeste Staten besloten te hebben naar de mate van de behoeften der Unie, het beschermend stelsel te omhelzen, al zoude men ook tot het geheel en al verbieden van sommige artikelen moeten overgaan.

De volgende opmerkingen, welke wij aan den Parijzer Constitutionnel ontleenen, zullen met levendige belangstelling gelezen worden, als zijnde in sommige opzichten evenzeer toepasselijk op Nederland als op Frankrijk:

„Het belangrijkste, zegt de Constitutionnel, wat de boodschap van den President der Vereenigde Staten bevat, is de aanbeveling welke hij doet aan het Congres, om het bestaande tarief te herzien, met het oogmerk om de vastheid en de ontwikkeling van den nationalen arbeid te verzekeren. Het betreft eene algeheele omkeering in de handelspolitiek, welke in de laatste jaren heeft bovengedreven; het betreft een bepaalden terugkeer tot het beschermend stelsel.

„De taal van de presidentieele boodschap omtrent dat punt is zoo duidelijk en zoo bepaald als mogelijk is. Hij verlangt de aanneming van een stelsel van regten, dat hoog genoeg is om aan de nationale nijverheid eene krachtige aanmoediging te geven, en om haar te veroorloven, zich op eene normale en geregelde wijze te ontwikkelen.” Het is op die wijze, voegt hij er bij, dat men eene nieuwe geestdrift zal inboezemen niet alleen

aan de fabrieken, maar ook aan den landbouw, die haar de grondstoffen levert, en aan den handel die hare voortbrengselen vervoert.

„Het denkbeeld van de boodschap wordt daarenboven verder ontwikkeld, door het rapport van Mgr. Meredith, secretaris der schatkist, die het breedvoerig bloot legt en aantoonst langs welken weg men tot dezelfs verwezenlijking moet geraken. Meredith handelt eerst over het regt van het congres, om alle noodige maatregelen te nemen ter bescherming der nationale nijverheid tegen de mededinging der vreemde industrie, het verbodstelsel zelfs niet uitgezonderd. Maar wat hij voornamelijk tracht te bewijzen, is, dat de beschermende tarieven niet zijn vastgesteld ten voordeele van deze of gene klasse van fabrikanten, maar dat zij integendeel voordelig zijn aan de massa der bevolking, en dat zij vooral strekken om den voorspoed des lands te ontwikkelen, door hetzelfde in staat te stellen, alle hulpmiddelen geldig te maken, welke het in den aard van zijnen grond of in de nijverheid zijner bewoners bezit.

„De argumenten, waarvan de secretaris der schatkist zich bedient, zijn eene herhaling van die, welke wij zelven meer dan eens aan onze vrije-handelsmannen hebben moeten tegenoverstellen. Hij wederlegt die leer van de voorstanders der onbepaalde handelsvrijheid, welke de strekking heeft om den gebruiker voor te stellen als onderscheiden van den voortbrenger; en inderdaad, de verbruiker, gelijk die utopisten hem voorstellen, zou (gelijk men te regt heeft aangemerkt,) een phantastisch wezen zijn, met een mond en een buik om de voortbrengselen in te slikken, doch zonder beenen om zich te bewegen, en zonder armen om te werken. Behoeft men wel te zeggen dat dit hersenschimmig monster slechts bestaat in de verbeelding der staatshuishoudkundigen van het laatst begaan? Wat waar is, is dat dat bij de hedendaagsche volken de verbruikers arbeiders, en de arbeiders verbruiken, in diër voege dat allen slechts één zijn, en slechts één belang hebben.

„Wij zullen Mr. Meredith niet volgen in de discussien waarin hij zich daarop verdiept, om aan te toonen dat de Vereenigde Staten alles bezitten wat noodig is om een fabricerend volk te worden. Wij willen alleen vermelden, dat hij om de tijdelijke oorzaken van minderheid, waarin de Vereenigde Staten zich ten aanzien van sommige takken van productie bevinden, op te wegen, voorstelt om de tolbescherming te versterken en de tarieven te verhoogen. Zie hier de voornaamste maatregelen welke hij aan de hand geeft. Men zou de inkomende regten vermeerderen op alle vreemde artikelen, zoowel op grondstoffen als op gefabriceerde voorwerpen, welke soortgelijken in de Vereenigde Staten worden voortgebracht, vooral wat wollen, katoenen en ijzerwaren betreft; men zou terugkeeren tot het stelsel van regten bij het gewigt, als voordeliger voor de lands inkomsten en vooral voor de volks-nijverheid, welke naar het stelsel van regten *ad valorem* zooveel minder bescherming geniet als de koopwaren lager in prijs zijn; eindelijk zou men de regten *ad valorem*, die zouden moeten behouden blijven, vaststellen volgens de prijscouranten op de voornaamste markten der Vereenigde Staten, op het oogenblik der aankomst.

„Er ligt voor ons eene gewichtige les opgesloten in dien algeheelen terugkeer der Vereenigde Staten tot het beschermend stelsel. Zij bewijst hoezeer wij gelijk gehad hebben met wederstand te bieden aan de predikatiën, die op de proclamatie van den vrijen handel in Engeland gevolgd zijn. Waar zouden wij op dit oogenblik beland zijn, indien wij geluisterd hadden naar de domme navolgers van Cobden, en indien wij waren afgegaan van dat stelsel van verstandige bescherming, onder welks invloed de productie van onzen landbouw en fabrieken zich ontwikkeld heeft! Wij zouden dan moeten doen gelijk de Vereenigde Staten: wij zouden op onze schreden moeten terugkeeren.

„Laat ons daarom hopen dat, terwijl men de natie, welke de vrijheid in oefening het best begrijpt, de Amerikaansche natie, ziet terugkomen tot het beginsel der bescherming van den nationalen arbeid, men ook zal ophouden dit beginsel voor te stellen als strijdig en onverenigbaar met den aard van een vrijheid minnend volk.”

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents te geltegt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaats ruimte meer.

Men leest in de Times:

„Een Engelsch architect rigt tegenwoordig op den oever van de Theems en op het terrein van het paleis van Westminster een gebouw op, dat bestemd is om de groote magten van den Staat te ontvangen en naar alle waarschijnlijkheid even lang te duren als Engeland de zetel zal zijn der magt en der vrijheid. De torens van dit vervaarlijk gebouw zijn bekroond door de majestueuse sijmbolen van de Engelsche monarchie; zijne muren zijn omgeven met de ridderlijke zinnebeelden van een langdurige stam van koningen. De kamers schitteren met al den vereenigden glans van ridderschap, kerk en halie. Weldra zal het paleis van Westminster al de bladzijden onzer nationale geschiedenis in het kort bevatten, terwijl het tevens al de levende organen onzer staatkundige kracht zal huisvesten. Moge zij lang duren de constitutie, waaraan dit gedenkteeken is toegewijd! Moge het zoo lang blijven bestaan als Engeland eene wetgeving en een gouvernement zal bezitten.”

„Op eenige uren afstand van onze hoofdstad raadt een ander wetgevend ligchaam, een ligchaam, dat zich het uitvloeiende noemt van de stem des volks, en dat beweert een oppermagtig regt uit te oefenen, naar hetwelk de Kamer der Gemeenten maar zeer zelden gestaan heeft. De maal zijner zittingen is in twee en veertig dagen gebott; zij beveiligd nauwelijks de vertegenwoordigers tegen de guurheid van het jaargetijde, even als een kaartenhuis, dat door den minsten wind ineenstort. Desniettemin hebben de vertegenwoordigers van Frankrijk onlangs een voorstel afgewezen, dat ten doel had hen op eene meer geschikte wijze te huisvesten; dachten zij misschien, dat het gebouw lang genoeg zou duren voor de instellingen, welke hetzelfde bestemd is te bewaken?

„Het contrast tusschen de wetgevende vergaderingen der beide groote natien van westelijk Europa, is leerzaam en treffend. Ook is het onmogelijk, dat de wereld instellingen, die zoo veel spottend opwekken over hunne opstellers en ondergeschikten, als ernstig of heilvoos beschouwen kan!

„De staatkundige magt is door de constitutie van 1848 onder alle klassen der maatschappij verspreid. Het algemeen stemregt heeft jan en alle man onder den naam van burger opgeroepen om deel te nemen aan het bestuur des lands door de directe keuze van zijne bestuurders. Nu zouden wij nog moeten hooren dat het staatkundige oordeel of ook zelfs de staatkundige bevestiging op dezelfde wijs verdeeld is; doch het is duidelijk dat de massa's geen vorderingen maken in het staatkundig leven. De gemeenschappelijke aangelegenheden der Fransche burgers worden voortdurend verwrongen in het kader der centralisatie. Het gezag eener alvermogende administratie wordt voortdurend beschouwd als de eenige slagboom tegen de anarchie, en elke partij in den Staat hoopt te geraken tot de uitoefening der despotische magt, des noods gerugsteund door de kracht van het leger. Dat is het nu wat de groote meerderheid der Franschen en der Fransche staatkundigen niet alleen verwachten als de natuurlijke grenspaal voor de rampen der revolutie, maar zij wenschen zulks ook.

„Niemand nogtans zou dit luide willen bekennen. Van daar die bovenmatige langdradigheid, welke aan het bestuur der openbare zaken vastkleeft. De President zelf, begeerig om eene positie te behouden, welke hij tot een zeker punt, als een voorregt zijner familie beschouwt, als een dynastie welke uit de revolutie van 1789 is voortgesproten, en tevens varig verlangende om zijn bestuur te kenschetsen door het verleen van wezenlijke weldaden aan het volk, hetwelk hem door eene eenparige daad van vertrouwen en genegenheid tot het gezag heeft verheven; de President heeft zich bij eiken tred betamend gezien door de aanmatigheden van vroegere staatsmannen, door den kwalijk ontveinsden nijd der nationale vergadering, en door de onoverkomelijke hinderpalen, die van de nationale wanorde onafscheidelijk zijn. Is het misschien de tijd niet voor groote daden? Zijn Louis Bonaparte en de mannen, die hij voor zijnen dienst heeft kunnen werven, misschien onbetrouwbaar, maar het sprekelijk blijft het dat sinds de revolutie van 1789 het gezag verheven heeft wat men een staatkundig gezag noemt.”

deling neemt, geene enkele handeling van eenig aanbelaag door of van wege het gezag verrigt is.

Van den anderen kant heeft de vergadering, door hare jongste verdeeldheden, veel verloren van het vertrouwen des lands en van hare eigene leden. De krachtige invloed van den president Dupin is een enkelen dag gehooft geweest en den volgenden dag weer hersteld geworden, en in schier alle vraagstukken is het gedrag der vergadering bedriegelijk en uitwijkend geweest. Welke maat, welke partij is er, die langs den regten weg naar een bepaald en erkend doel streeft? De naasten aan het doel zijn misschien degenen, die zich afgezonderd houden van de onstaimige en besluitelooze beraadslagingen. Inderdaad, wat zou men met graniesteenen fondamenteen en eederhouten balken doen, om zulk een gebouw te schragen?

Voor het oogenblik zou niets eene voorzegging of zelfs eenegissing omtrent het toekomstig beloop der zaken in Frankrijk kunnen regtvaardigen; misschien ook zijn wij wel te driftig, of welligt vereischen de belangen der wereld eene al te haastige voltrekking der lotsbestemmingen. De Spijinx bewaart het stilzwijgen op de vragen, die tot hem gerigt worden. Van alle kanten openbaart zich hetzelfde gebrek aan bedrijvigheid; zelfs de zamenzweringen zijn uit de mode. De roode republikeinen kunnen nog wel in stilzwijgenden haat zamenzworen tegen hunne vijanden, doch met veel minder kans voor eene openbare demonstratie, dan voer eenige maanden geleden.

De koninklijke familie, tot welken tak zij ook behoore, zal hare zaak niet bederven door hare vurigste aanhangers het minst ter wereld op te rokken, en die aanhangers zelve schijnen veel meer geneigd alles van den tijd te verwachten, dan een gelijken dood als Georges of Lescaur te sterven; het leger, ofschoon niet ontbloot van staatkundige gevoelens, schijnt aan geene gemeenschappelijke drijfveer te gehoorzamen. Deszelfs hoofden het eens zijnde om tegenstand te bieden aan de anarchie, erkennen geen anderen staatkundigen band. Men mag het betwijfelen dat een aanzienlijk gedeelte van het leger zich zou laten gebruiken door een Bonaparte tegen eene vergadering, welke al de uitstekendste en populairste generaals onder hare leden en hare verdedigers telt, sinds de militaire opperhoofden zich met de bestaande vrijheden van den Staat vereenigd hebben.

Doch het leger zou evenmin met goed gevolg kunnen gebruikt worden tegen den erfgenaam van het keizerrijk.

In een staat van zaken, waarin het verlangen van ieder mensch op zich zelve zoo weinig telt, en zoo zwakken invloed heeft; dan, wanneer de massa des volks niet door eenen stroom wordt medegesleept, dan regeert met onverdeeld gezag die magt, welke de menschen het geval (*chance*) noemen, doch welke de hulde verdient, die men aan een verhever invloed verschuldigd is. Een volk leert zelfs rekenen op dit.... niet (*this nothing*) alsof het geen bestaan had, en in de duisternis komt te loopen even snel, als liep het op een weg, die goed verlicht was.

Zulk eene onverschilligheid is het welke ons staande houdt te midden der uiterste gevaren en der zware beproevingen; doch het is ten koste der zedelijke kracht en des gewetens, ten koste zelfs der geschiktheid van den mensch voor de vrijheid; het is niet anders dan den weg inslaan naar een despotiek gouvernement; en als wij de zaken wel beschouwen, dan is dat ook het eenige einddoel wervwaarts de verontrustende verschijnselen welke men in Frankrijk opmerkt, streven!"

Uit Nijmegen 24 Januarij wordt ons het volgende geschreven: "Heden had de wel eerw. heer J. M. Triebels, pastoor der Augustijner kerk alhier en landdeken van het district Nijmegen, het zeldzaam voorrecht, zijn vijf en twintig jarig bestaan te vieren. De groote menigte, welke zich lang voor den aanvang der godsdienstoefening in het smaakvol gedrapeerde en met toepasselijke chronica opgesierde kerkgebouw had verzameld, getuigde van de belangstelling der ingezetenen in deze voor hunnen geliefden herder zoo gewigtige gebeurtenis. Onder de plegtige hoogdienst, welke door eene goed uitgevoerde mis van Diabelli werd opgeluisterd, hield de wel eerw. heer Schouten, gewezen praefectus apostolicus van Java, eene toepasselijke rede naar aanleiding van den CXVilden Psalm, waarin bij den Jubilaris en diens 76jarige en bij de plegtigheid tegenwoordige moeder op eene hartelijke wijze geluk wenschte. Na afloop der hoogmis had er namens den Jubilaris eene algemeene uitdeeling van brood plaats aan de R. K. armen der stad. Tegen den avond werd Zijn Eerw. en de vriendenkring, welke hij tot zich had genoodigd, aangenaam verrast door eene serenade van het stedelijk muzikkorps. Moge de eerwaarde herder nog langen tijd voor zijne gemeente en dekanaat gespaard blijven."

Z. M. heeft tot burgemeester der gemeente Huizen (Noordholland), benoemd H. Rebel.

Men schrijft uit Brussel dat de WelEerw. Zeer gel. Heer H. J. Fries van Amsterdam Theol. Doct. thans Professor in het Seminarie te Warmond, vroeger kweekeling van de Katholieke Universiteit te Leuven, die voor eenige jaren den graad van Doctor in het kanonieke regt met zooveel onderscheiding heeft verkregen, bestemd schijnt om de door het overlijden van den WelEerw. Zeer gel. Heer Prof. M. Verhoeven vakant geworden betrekking te gaan vervullen van Professor in het kanonieke regt bij de Theologische Faculteit aan de Katholieke Universiteit te Leuven.

Een offer van Christelijke liefde.

De heer N. Vink, onderwijzer te Wijk aan Zee en Duin, bewogen met het treurig lot der behoeftige bewoners van dat visschersdorp, die bij den ongunstigen toestand der armenkas, vooral in dezen barren winter, zelfs aan het noodige gebrek hebben, is op het denkbeeld gekomen om ten behoeve der algemeene armen van Wijk aan Zee eene intekening te openen op een door hem uit te geven dichtstuk, getiteld *Sint Nicolaas*, hetwelk tegen 50 cents per Exemplaar, half Februarij bij den boekhandelaar J. B. Logchem te Haarlem zal uitkomen. Wij kunnen dit plan van den heer Vink niet dan ten hoogste toejuichen, en wenschen dat eene ruime deelneming hem in staat moge stellen aan de algemeene armen van Wijk aan Zee spoedig eenige verlichting in hunnen noodlottigen toestand te verschaffen; tot deze deelneming meenen wij onze lezers en alle menschevrienden dringend te mogen opwekken; aan het Bureau van de *Tijd* liggen mede lijsten van intekening ter bevordering van dit liefdewerk.

De Minister van Financien verwittigt de daarbij belang hebbende, dat de zeldzamen der Paketbooten van Liverpool naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika voor het jaar 1850 bepaald zijn als volgt: 12 en 26 Januarij; 9 en 23 Februarij; 9 en 23 Maart; 6, 13, 20 en 27 April; 4, 11, 18 en 25 Mei; 1, 8, 15, 22 en 29 Junij; 6, 13, 20 en 27 Julij; 3, 10, 17, 24 en 31 Augustus; 7, 14, 21 en 28 September; 5, 12, 19 en 26 October; 2, 9, 16, 23 en 30 Nov.; 7 en 21 Dec.

De Booten varen om de andere beurt van Liverpool op Boston of op New-York, beginnende dit jaar met Boston. — Dezelve worden gerekend de reis af te leggen naar Boston in 14 en naar New-York in 17 dagen.

De brieven uit dit Rijk naar Noord-Amerika bestemd kunnen, naar verkiezing, hetzij twee malen in de week over Rotterdam, hetzij dagelijks over Ostende worden verzonden; doch zijn in beide gevallen aan eene gedwongene frankering onderhevig.

De minister van financien heeft bepaald, dat de arrondissements-directeuren der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, de directeurs der registratie en domeinen en de arrond.-inspecteurs der posten bevoegd zijn, om voortaan, wanneer, na behoorlijk onderzoek, zal gebleken zijn, dat een ontvanger of ander rekenplichtige 's Rijks gelden heeft verduisterd, zoodanige zaken zonder eenig verwijl ter kennis te brengen van den officier van justitie, met opzending van alle ter zake dienende stukken of bescheiden. Ook heeft dezelfde minister de directeuren der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen uitgenoodigd, om de vereischte orders te stellen, dat voortaan door de ontvangers geene documenten tot overschrijving van accijns op de steenkolen worden afgegeven.

De minister van financien heeft bepaald, dat de jaarletter voor de branding der schepen en vaartuigen, bij de meting van dezelve voor het regt van patent, in het dienstjaar 1850—1851 zal zijn de letter R.

Berigten van de Kaap de Goede Hoop van 16 Nov. door de N. R. C. medegedeeld, maken gewag van vreeselijke stormen, welke in den Zuid-Atlantischen Oceaan in de laatste drie maanden geheerscht hebben, en die men vreesde dat veel schade aan de scheepvaart zullen veroorzaakt hebben. Een daar gearriveerd schip was op eenen dag twee wrakken gepasseerd, een ander was een omgeslagen schip tegengekomen, terwijl vele schepen aldaar en in de andere havens met meer of min belangrijke schade waren binnengeloopen.

Wijders meldt men van daar, dat den 10den November te Tafelbaay aangekomen was de schoener *Courier*, aan boord hebbende de overgeblevene bemanning van het schip *Richard Dart*, kapt. Potter, van Londen, met een detachement militairen en meer andere passagiers, naar Auckland (Nieuw-Zeeland) bestemd, welk schip den 19den Junij op eene rots nabij Prins Edwards eiland verbrijzeld is en waarvan wij de bijzonderheid hieronder laten volgen.

Op den 19 Junij 's namiddags ten 3½ uur ontdekte men land, op ongeveer 1 mijl afstand, (hetwelk naderhand is gebleken Prins Edwards eiland te zijn). Dadelijk liet men het schip in den wind loopen, en trachtte te wenden, echter weigerende, was men genoodzaakt, voor den wind om te gaan. Op het oogenblik, dat men het schip voor den wind had gebragt, stootte het op eene

blinde klip. De brekers wierpen het over de klip heen, sloegen te gelijk de kajuits-poorten in, namen de booten, welke op het achterdek, waren, mede, en sleepten 47 menschen met zich in de diepte, die hun graf in de golven vonden.

De overgeblevenen namen alsnu hunne toevlugt in het groote want, toen een tweede golf den bevelvoerenden officier van het detachement en eene dame van boord wegsloeg, welke benevens den eersten stuurman, die van de boegspruit geslagen werd, mede hunnen dood in de zee gevonden hebben. De brik werd alsnu dwars naar het land gedreven. De groote mast viel over boord tegen de rotsen en het gelukte de nog overig zijnde menschen om hun leven te redden, waarna in weinige minuten het schip geheel uit, elkander geslagen was. Na met groote inspanning de steile rotsen te hebben beklommen, bereikte men eindelijk eene plaats van zekerheid, waar men dien invallenden nacht konde verblijven. Den volgenden morgen vondt men aan de rotsen wel eenige kleedingstukken en andere voorwerpen verspreid, maar niets waarmede men den honger konde stillen; men bouwde zoo ver de materialen zulks toelieten, zich eene hut en voedde zich met het rauwe vleesch van jonge albatrossen, welke men gelukkig daar genoeg in de nesten vond.

Na zeven dagen aldus aan de bitterste koude en gedurige sneeuwstormen te zijn blootgesteld geweest (in welken tijd een der soldaten van koude was omgekomen), brak men op, om het eiland te onderzoeken, en 42 dagen na hunne schipbreuk ontmoeteden zij eindelijk eenige menschen, welke aldaar, in dienst van een huis in de Kaapstad, werkten, en die gedurende 32 dagen edelmoedig hunne spijsen met de arme schipbreukelingen deelden, toen eindelijk de schoener *Courier* met nieuwe provisie aldaar aankwam, hen aan boord nam en den 10den November te Tafelbaay aan wal bragt; hebbende 51 menschen bij deze schipbreuk het leven verloren. Men had in vier of vijf dagen vóór de schipbreuk, geene waarnemingen kunnen doen, en bevond zich op dat oogenblik, volgens gegist bestek, op 41° 50' ZBr. en 36° 40' OL.

Het *Handelsblad* bevat het volgend bericht uit 's Hertogenbosch, 24 Jan.: Gisteren voormiddag, ter gelegenheid, dat door een gedeelte van het 4de reg. infan. wederom exercitien in het vuur op het ijs gehouden werden, viel op eenigen afstand dier militairen, boven de Wetering, welke het Boschveld doorsnijdt, eene slede, waarin eene vrouw en de man die haar voortstuwde, door het ijs. De 2de luitenant, P. Y. de Vassy, met het onder zijne bevelen staande detachement, het meest in de nabijheid van dit ongeval zijnde, snelde dadelijk naar het zelfde ter hulp toe; vooraan zijnde, bemerkte hij echter, dat het ijs zeer broos was en hij verder gaande, met al zijne manschappen in het water zou geraken; hij had de tegenwoordigheid van geest onmiddellijk halt te maken, en zonder zich verder te bedenken te bevelen, dat de soldaten zich in linie zouden scharen tusschen ieder een geweer nemen en vasthouden, en zoo de drenkelingen met de spits naderen; dit had de uitkomst dat de man door den vooraan zijnde korporaal gegrepen werd, doch deze dit voelende, wilde ook zijne vrouw redden en greep haar dus vast, door welke beweging en schok het ijs ook onder de voeten van den korporaal en verder staande man brak en dezen mede in het water geraakten; alles bleef zich echter door de bevelen van den in de rij staanden luitenant vasthouden en daar zonder hulp van eene schuit verder geene mogelijkheid bestond om hulp aan te brengen, daar het ijs bij de minste beweging kraakte, en zeker bij verdere poging nog meer soldaten in het water zouden zijn geraakt en in gevaar van omkomen gebragt, zoo werd naar Deutenen om hulp gezonden; deze kwam eindelijk opdagen, en had men het geluk met veel inspanning de drenkelingen te redden. Twee geweren zijn echter verloren geraakt.

HOORN, 23 Jan. Heden werd voor de arrond.-regtbank ter dezer stede uitspraak gedaan in het alhier en omstreken zoo veel belangstelling gewekt hebbende proces, tusschen D. W. Ruiter en de Wed. Hoogendijk, beide in den Beemster woonachtig.

Uit den loop van het proces bleken de navolgende daadzaken:

Voor eenige jaren had genoemde Ruiter van de Wed. Hoogendijk gekocht eene boerenplaats, voor eenen prijs, geëvenredigd aan de voorwaarde, dat zij haar leven lang op de plaats, tegen eenen vasten huurprijs, zou mogen blijven wonen; terwijl men, tot besparing van de bezwarende registratie-regten, een huur-contract voor den tijd van drie jaren liet opmaken. Het bestaan van dit laatste stuk, het taaije leven der weduwe, gevoegd bij den sedert verbaasd gestegen koop- en huurprijs der boerenplaatsen en landerijen, schijnen aanleiding tot dit proces te hebben gegeven, althans Ruiter had aan de Wed. H. de huur opgezegd, terwijl deze, steunende op de voorwaarde van verkoop, weigerde de plaats te verlaten.

Ongelooflijk was de toevloed van toehoorders, vooral uit den Beemster en bijgelegen plaatsen, bij de twee dagen

lange en tot laat in den avond volgehouden pleidooijen in deze zaak, zelfs in weerwil van de herhaalde teleurstellingen, door het remitteren der zaak, aan de buitenlieden veroorzaakt.

De regtbank heeft aan Ruiter zijnen eisch ontzegd en hem veroordeeld in de kosten van het proces. (Hdbt.)

ARNHEM, 23 Jan. De commissie, belast met het ontwerpen van een plan van verdeeling van het rijk in kiesdistrikten voor de provincien Gelderland, Utrecht en Overijssel, heeft heden alhier hare werkzaamheden begonnen. (A. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Jan. De discussie over de transportatiewet is heden in de Wetgevende Vergadering voortgezet. Art. 4 wordt aangenomen, en luidt aldus:

„Tien jaren na uitvaardiging dezer wet eindigt de transportatie met volle regt. Echter zal de President der Republiek in vrijheid stellingen kunnen bevelen, doch uitsluitend door individuele besluiten en na het advies van den Raad van State te hebben ingewonnen.”

Aangaande deze laatste paragraaf stelde de gen. de Lamoricière een amendement voor, strekkende om elken maatregel, die den duur der transportatie kan verkorten, aan de nationale vergadering te onderwerpen. Pierre Leroux beklom het spreekgestoelte maar was niet in staat zich te doen hooren wegens het ongeduldig geraas der Vergadering. Ferd. Barrot, minister van binnenl. zaken, bestrijdt het amendement, dat nog door Saint Beuve ondersteund, doch eindelijk met eene groote meerderheid door de Vergadering verworpen wordt.

Art. 5. der commissie, waarbij bepaald wordt dat die getransporteerden in Algerie, welke zich goed gedragen hebben, na verloop van drie jaren, het genot van een stuk grond in de kolonie zullen verkrijgen, wordt op voorstel van J. Favre vervangen door het artikel zoo als het oorspronkelijk door de regering was voorgesteld, en waarbij in plaats van het genot, de eigendom van eene woning en een stuk land aan de getransporteerden wordt toegekend. Dit voorstel van J. Favre werd aangenomen met 294 tegen 292 (1) stemmen. Achtervolgens werden daarop de artt. 6 tot 14, en eindelijk de geheele wet met 406 tegen 203 stemmen aangenomen.

Ofschoon de zitting heden niet zoo onstuimig was als de drie vorige dagen, heeft het echter niet aan hevige uitdrukkingen en beleedigingen van de uiterste linkerzijde ontbroken.

— Men meent dat thans, nu het aannemen van het ontwerp van wet op de Junij-opstandelingen aan de partij der orde eene gewichtige zegespraak heeft doen behalen, het oogenblik daar is dat de regering moet overgaan tot het doen verkiezen der dertig ontbrekende leden der Vergadering. Men wil hebben opgemerkt dat de stemming thans over het algemeen zeer gunstig is; tusschen de verschillende fractien der meerderheid wil men eene zekere toenadering bespeurd hebben, en ook de President der Republiek schijnt jegens de meerderheid minder afkeerig te zijn.

Eenparig is men van gevoelen dat de partij der orde reden heeft om zich in den uitslag der stemming op heden te verheugen, vermits volgens aan het ministerie ingekomen berigten de getransporteerden, wier onschuld en lijdzaamheid men in de Vergadering zoo hoog heeft hooren opvrijzelen, de ijsselijkste plannen van wraak, moord en plundering koesteren, bijaldien het vonnis der openbare meening aan hen wordt voltrokken.

— De president zou, zegt men het blad *Napoleon* opofferen, om aan de meerderheid genoegen te geven.

— Dezen avond zal in het staatsraads-gebouw eene vergadering gehouden worden van alle fractien der meerderheid, met een doel van behoud en aaneensluiting. Berryer, Molé, de Montalembert, de Broglie en Thiers zullen het woord voeren.

— Men blijft beweren dat eene expeditie naar La Plata wordt georganiseerd. De *Ordre* spreekt dit stellig tegen en zegt dat admiraal Le Predour naar Frankrijk zal terugkeeren.

— De Amerikaansche dagbladen spreken van een in Guatemala uitgebarsten geduchten opstand tegen het gouvernement; de insurgenten hebben de hoofdstad bemagtigd en vele huizen geplunderd en verwoest.

— De commissie voor het wets-ontwerp op de mobile garde heeft, na langdurige beraadslaging, het regerings-ontwerp goedgekeurd.

— De President der Republiek heeft doen aankondigen, dat hij zelf bezig is met het vervaardigen van eene wet op het hypotheekstelsel.

— Op de beurs wilde men weten, dat het rapport van den heer Vitet over den spoorweg van Avignon eerst over verscheidene dagen kon gedeponceerd worden.

— Vijftien personen, onlangs gearresteerd in de straat Rumfort, zijn naar het hof van assises verwezen als deel-

genooten van een ongeoorloofd geheim staatkundig genootschap, genaamd: Legion de St. Hubert.

— De *Constitutionnel* meldt dat de bankier Rothschild de pausselijke leening op zich genomen heeft, zoodat deze weldra gesloten zal worden; eenige aanzienlijke personen, wier tegenwoordigheid tot de onderhandelingen vereischt werd, waren, voegt het blad er bij, te Parijs aangekomen.

Dit berigt zou aan het gerucht van 's Pausen spoedige terugkomst te Rome veel waarschijnlijkheid kunnen geven.

MADRID, 18 Januarij. Na het verwerpen met 142 tegen 48 stemmen van het amendement van Coiro en de intrekking van een vijfde amendement door eenige leden der meerderheid aangeboden, strekkende tot eene vermindering van belasting op artikelen van eerste behoefte, is het voorstel zelf bediscussieerd. Gonzalez Bravo verdedigde de wet. Pidal zou haar bestrijden, en Monzon in dezelfde zitting zijn financieel bestuur verdedigen. De beraadslaging duurde nog voort.

— Er waren gisteren zeer ongunstige geruchten over Portugal in omloop, aangaande eene Miguelistische omwenteling te Lissabon; gelukkig heeft zich dit nog niet bewaarheid; doch zoo veel is zeker, dat de toestand van Portugal zeer onrustbarend is, en dat er veel gisting heerscht.

ENGELAND.

LONDEN, 24 Januarij. Bij het parlement zal, zegt men, een wets-ontwerp worden ingeleverd ten einde het sluiten van vreemde leeningen in Engeland te verbieden, zonder voorafgaande toestemming van het bestuur der Bank van Engeland, ten einde verwikkelingen in den geldsomloop te voorkomen. De zonder die toestemming gesloten leeningen zouden als onwettig beschouwd worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN 25 Jan. Men meldt uit Praag dd. 14 Jan. Dat van 9 Dec. 1849 tot 6 Jan. 1850, in de omstreken dier stad, de cholera-epidemie in 37 vroeger verschoond geblevene dorpen is uitgebroken.

— De verkiezing der kiezers voor het Erfurter parlement is alhier afgeloopen. De deelneming was ongemeen gering, zoo zeer dat in sommige kieswijken nauwelijks eene keus kon plaats hebben.

— De Wetgevende Vergadering te Hamburg heeft pogingen aangewend, om terwijl het senaats-ontwerp door de burgerschap verworpen is, tot eene derde lezing van de door haar opgestelde constitutie over te gaan. Men heeft daarom den senaat verzocht, tot zoo lang dit gebeurd zal zijn, zich van het indienen van verdere ontwerpen te onthouden, en die lezing af te wachten, vooral daar de Vergadering geneigd is, thans groote en wezenlijke verandering in haar werk te maken. Aan dit verzoek zal waarschijnlijk niet voldaan worden; men wijst het overal terug met de verklaring, dat het thans te laat is.

— Reeds sedert eenigen tijd, en wel speciaal na de ontbinding van de Kamer, had er groote oneenigheid bestaan tusschen den Wurtembergischen minister Römer en zijn schoonvader, vroeger lid van de Deutsche nationale vergadering, Schott, die nu een tragisch einde dreigt te nemen, daar thans een zoon van Schott zijn zwager Römer op pistolen uitgedaagd heeft.

— Men zegt dat de Russische regering onderhandelingen heeft aangeknoopt met Otto, koning van Griekenland, om diens abdicatie te verkrijgen ten gunste van den hertog van Leuchtenberg, echtgenoot van de groot-hertogin Olga.

— Het gerucht, dat Rusland voornemens zoude zijn verscheiden steden, langs de Pruisische grenzen gelegen, welke in strategisch opzicht gewichtige punten aanbieden, met vestingwerken te voorzien, kan men thans bepaaldelijk bevestigen. Eerlang zal eene commissie deswege te Warschau vergaderen en in het voorjaar zal een begin worden gemaakt met de werkzaamheden.

BERLIJN, Donderdag 's avonds ten 6 ure (per *Telegraaf*), 24 Januarij. Te pordeelen naar de tot heden bekende uitkomsten der alhier gehouden verkiezingen van kiezers voor de benoeming der leden van het Duitsche volkshuis, is het getal der twijfelachtigen veel grooter dan dat der aanhangers en dat der tegenstanders van eene onmiddellijke aanneming der rijksconstitutie.

— Naar men zegt zal morgen en overmorgen in de Tweede Kamer over de koninklijke voorstellen gehandeld worden. Eene verwerping en te gelijk ook de afreding van het ministerie Brandenburg. Manteuffel wordt nog altijd voor hoogstwaarschijnlijk gehouden.

MUNCHEN, 22 Jan. Onze Kamer van Afgevaardigden bediscussieert thans eene nieuwe wet tot regeling van het regt van vereeniging en vergadering en heeft reeds de drie eerste artikelen daarvan aangenomen, welke van den volgende inhoud zijn:

„Alle burgers hebben het regt, om zich vreedzaam en ongewapend te vereenigen. Daartoe wordt geen bijzonder

verlof vereischt. Diegenen, welke openlijke en algemeenen oproepingen uitvaardigen tot eene vergadering, in welke openbare aangelegenheden zullen worden ter spraak gebracht, en hij, die de vergaderplaats daartoe afstaat, zijn verplicht, om ten minste 24 uren voordat de vergadering bijeenkomt, daarvan opgave te doen aan de politie, met vermelding van de plaats, den tijd en het doel der bijeenkomst. De politie-ambtenaren zijn verplicht, daarvan onmiddellijk kennis te geven aan het hoofd van het distrikt. Alle uitnoodigingen tot het bijeenkomen van zoodanige vergaderingen, hetzij dezelve in het openbaar worden aangeplakt, of door de dagbladen worden medegedeeld, of op eenige andere wijze in schrift of druk worden verbreid, moeten voorzien zijn van de ondertekeningen dergenen, welke dezelve uitgeven. Vergaderingen, welke in de opene lucht worden gehouden, kunnen, ingeval er gevaar bestaat, dat de openbare orde daardoor zal worden verstoord, door eene schriftelijke kennisgeving der politie verboden worden.”

ITALIE.

Het *Giornale di Roma* maakt melding van een geheim consistorie door Z. H. den 7 Jan. te portici gehouden, waarin onderscheidene aartsbisschoppen in Egypte, spanje enz. benoemd en o. a. ook Mgr. de Dreu Brézé vicaris-gen. te Parijs tot bisschop van Moulins benoemd is.

Volgens het dagblad van Bologna zal de Fransche kavalerie in de omstreken van Viterbo kwartier houden. Men vermoedde dat Z. H. al seer spoedig de legatien zou komen bezoeken.

De senaat te Turijn heeft in de zitting van den 19 met 51 tegen 3 stemmen verworpen de wet over de verdeling der kiescollegien, die door de afgevaardigden voor eenige dagen was goedgekeurd.

De minister van buitenlandsche zaken heeft den 18 in den senaat de, mede reeds in de andere Kamer afgelegde verklaring herhaald betrekkelijk het niet bestaan van eenige geheime overeenkomst, en betrekkelijk de uitlegging der in het vredetractaat aangehaalde overeenkomst nopens de uitlevering van misdadigers. Na de incidentele discussie over dit punt heeft de senaat besloten tot de orde van den dag over te gaan, met uitdrukkelijke vermelding in het deswege genomen besluit, van de verklaring der ministers.

De Kamer van afgevaardigden heeft den 19 het rapport gehoord van de commissie over het ontwerp, betreffende eene leening van 4 miljoen frs. tot dekking van het deficit. De commissie stelt de aanneming van het wetsontwerp voor. De Kamer heeft het als urgent beschouwt, de discussie zal den 21 plaats hebben.

BELGIE.

BRUSSEL, 25 Jan. In de kamer van volks-vertegenwoordigers is gisteren de beraadslaging voortgezet over het wets-ontwerp op de levensmiddelen. Verscheidene spraken voor het ontwerp, Thiebaut bestond het.

STADSNIEUWS.

Tot den 28 dezer zal de Tentoonstelling geopend blijven aan de Koninklijke Akademie van beeldende Kunsten, van de Schilderij, voorstellende Willem II, daags voor zijnen dood te Tilburg, gedenkende een behoeftige te 's Hage, tegen 25 cents de persoon.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 26 Januarij.

BEVALLEN (25 Jan.): A. M. G. van den Berg, geb. Wolff, Z.

OVERLEDEN (21 Jan.): C. Plaat, 62 j. — H. C. W. Bensing, 40 j. — (23 Jan.): H. C. Straatman, 10 w. — A. G. Hillebrand, 54 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 26 Januarij.

OVERZIGT DER WEEK.

Koffij. De vraag voor dringende behoefte was deze week onbeduidend, en daar er enkele honders genegen schenen om te verkoopen, zoo ging de prijs langzaam op 34½ c. voor goed ordinar Java.

Ruwe Suiker. Hierin hebben geene noemenswaardige verkoopen plaats gevonden, blijvende de prijzen steeds op hunnen verhoogden stand.

Geraffineerde door de raffinadeurs nog steeds te hoog gehouden om omzettingen te kunnen gedoogen. — In coassamie zoude men thans teregt kunnen komen. Melis Stoom N. S. R. N°. 1 f 64; N°. 2 f 60, 61; B. K. f 60, 60½; B. H. f 60. Stroom Stoom f 21; dito O. F. f 22, 24.

Thee zonder belangrijke handel prijshoudend.

Specerijen. Van Notenmuscaat is geene verandering te vermelden, blijvende de prijzen steeds dezelfde met belangrijke vraag. — Noten N°. 4 86 a 90 cs. — Foelie D. op 183 a 185 cs. — Ambouina Nagelen N°. 1. 56 cs.; N°. 2. 54 a 55 cs.; N°. 3. 51 cs. — Bruine Sumatra Pepper niet meer onder 25 cs. te koop. — Jamaica Piment met 50 kansel.

Van Rijet worden de speculatie inkoopende vanden voorzet, waarbij men wederom verhoogde prijzen voorzet.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.